

Sablonok –template

- **Függvénysablonok**

```
inline double max(double a, double b)
{
    return a > b ? a : b;
}
```

komplexre:

```
inline Complex max(Complex a, Complex b)
{
    return a>b ? a : b;
}
```

>> a függvény törzse ugyanaz marad, csak a típus változik!

cél: írjunk olyan függvény sablont, amiben a típus paraméterként szerepel, felhasználás során lehet megadni... >> **függvénysablon**

template <class t>

inline T max(T a, T b)

```
{
    return a > b ? a : b;
}
```

- függvény neve elé → template kulcsszó
- <...> -ben felsoroljuk a sablon paramétereit (a példában egy paraméter volt, ennek a T nevet adtuk)
- ha a paraméter egy típus akkor a „class” vagy a „typename” kulcsszót kell elérni

felhasználás:

1.) implicit példányosítás

```
int n = max(3,4); //1-eset
double d = max(3.2, 4.2); //2-eset
```

- nem adtuk meg explicit a paramétereit
 - 1 esetben class T = int, míg a 2. esetben double → a **fordító a paramétereiből következtet, hogy melyik sablont használja!**
- a sablon fordítási időben fejtődik ki!
- a felhasználás során behelyettesíti a sablon paramétereit és legyárt egy közönséges függvényt

következmény: minden paraméter kombinációra legenerálódik a kód → nagyon megnőhet a kód mérete → „code bloat” ~ kódburjánzás

a sablon paraméter – esetünkben T csak egy adott típust jelölhet (nincs konverzió!)

double d = max(3.1, 2); //??? ... double és int → **NEM fordul le**

2.) explicit példányosítás

double d = max<double>(3.1, 2); //lefordul, mert normális fgv.-ként fordul → van típuskonverzió!

>> explicit felsoroljuk a sablonparaméterek értékét

Osztálysablonok

- gyakrabban használjuk, mint a függvénysablonok

pl.:

Stack osztály → int elemeket tárolt
Complex elemeket, hogy tárolhatunk?

>> osztálysablont írunk, ahol az elem típusa paraméter, amelyet a felhasználás során lehet megadni...

Eredeti stack osztály:

```
class Stack
{
    int* pData;
    int elementsNum;
public:
    void push(int n){...}
    int pop(){...}

    Stack(const Stack& s) {...}
};
```

→ templateként

template <class T> //T: elem típusa

```
class Stack
{
    T* pData;
    int elementsNum;
public:
    void push(T item){...}
    ...
```

```

Stack(int size)
{
    pData = new T[size];
}

Stack (const Stack<T>& s) {...}
T pop(); // ezt máshol adjuk meg!
};

```

```

//Stack.cpp
#include „Stack.h”
...
template <class T>
T Stack<T>::pop() {...}

```

- 1.) class kulcsszó elé >> template <paraméterek felsorolása>
- 2.) sablon paraméterek bevezetése a kódba (int helyébe T)
- 3.) az osztályt mint típus felhasználva a név után fel kell sorolni a paramétereket <> között. Pl.: Stack<T>& → ez csak a régebbi fordítóknál kötelező konstruktor destruktork neve NEM változik!
- 4.) ha egy műveletet az osztály definícióban csak deklarálunk: a művelet definíciója csak a fenti példa szerint adható meg!

használat:

```

Stack<int> s(3); // felsoroljuk a sablonparaméterek értékét, fordításkor T->int
...
Stack<Complex> s2(3);
...
Stack<Stack<int>> s3(4);
    ~~teljes értékű osztálynak számít!

```

T az elem típusa bármilyen típus lehet?

T-nek kell legyen default konstruktora!

T-nek a másoló konstruktora és az = operátora jól kell működnie!

Max függvénytípusnál a T bármilyen típus lehet?

```

{
    return a>b ? a:b;
}

```

→ csak olyan típusokra ahol a > operátor meg van írva! /nem fordul le ahol nincs megírva!/

Sablonparaméterek

```
template<class T, class U, int N>
```

```
T f(U u)
{
    T var;
    for(int i=0; i < N; i++) {...}
    ...
}
```

fgv.sablon → 3 paraméter: -T, U típus

- **N pedig int konstans paraméter → csak konstans lehet**

Fordítási kifejtés következményei

1.) A fordító csak akkor fejt ki, fordít le egy függvény/osztály sablont, ha használjuk
pl.: megírjuk a Stack sablonunkat, 0 hibével fordul le, pedig lehet, hogy van benne hiba, ha nem használjuk sehol!

```
Stack<int> s1(3);
```

valójában függvényenként kell fordítani → az előző sorral csak a konstruktor fordult le...